

Slava vindecătoare și folosirea ei nechibzuită

16 aprilie 2004

Gili Cârstea

Discutam recent despre măhrama pe care Dumnezeu a fost obligat să o așeze peste Scriptură, ca oamenii să se poată apropia de El, să poată fi învățați căile neprihăririi în starea lor de păcat. Ce s-ar fi întâmplat dacă slava neacoperită a caracterului lui Dumnezeu ar fi fost prezentată oamenilor despărțiți de Dumnezeu? Mai important, ce s-a întâmplat atunci când Dumnezeu a trimis pe cineva asemenea fraților Lui, dar cu o "slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl"? Frații Lui L-au omorât fără nici o reținere.

Hristos a venit să descopere lumii caracterul imaculat al Tatălui Său. Această descoperire, deși învăluită în pilde și metafore, a fost greu de suportat pentru poporul ales. Era o clară contradicție a tot ceea ce învățaseră ei la sinagogă în ultima mie de ani. Ei fuseseră zeloși în cercetarea lui Moise frântură cu frântură de slovă din lege. Dar produsul final s-a dovedit a fi o monstruoasă imagine despre Dumnezeul lor. Ei au contribuit mai mult decât păgânii la îngroșarea negurii care acoperea pământul. Acum, un Frate al lor, ridicat "din mijlocul lor," le spunea că slava pe care o lăudau ei la serviciul divin era o slavă după chipul și asemănarea lumii. El trăia sub ochii lor slava lui Dumnezeu, aceea de care nimeni nu se poate apropia.

Slava aceasta făcuse pe poporul Israel să fugă îngrozit de lângă muntele Sinai; pe Daniel să cadă în leșin; pe Ezechiel să încremenească pe loc; iar pe Isaia să se considere ca și mort.

"Când Isaia a privit slava lui Dumnezeu, sufletul lui a fost aruncat în țărână. Datorită viziunii neacoperite pe care cu har i-a fost îngăduit să o privească, el a fost umplut cu repulsie față de sine. Acesta va fi totdeauna efectul asupra minții omenești, atunci când razele Soarelui neprihăririi vor străluci asupra sufletului. Lumina slavei lui Dumnezeu va descoperi toate relele ascunse și va aduce sufletul în mărturisire umilă. Pe măsură ce slava crescândă a lui Hristos este descoperită, ființa umană nu va mai vedea nici o slavă în sine; atunci diformitatea ascunsă a sufletului său este descoperită, iar mândria și slava omenească au dispărut. Eul moare, iar Hristos trăiește" (BE 12 martie 1894).

De-a lungul istoriei, doar o minoritate a reușit să vadă ce se ascunde în spatele acelei măhrame ce acoperă caracterul lui Dumnezeu. Ei au înțeles că în spatele aparenței de foc, fum și cutremur, se ascunde un serv blând, milos, iertător și amabil. Ei au spus, ca Ioan: "Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl." Au privit, au înțeles natura păcatului, au înțeles unde se ascunde puterea slavei lui Dumnezeu și au devenit astfel martori ai neprihăririi în milenara ei confruntare cu nelegiuirea.